

GEESTELIJKE
RELATIES

BÔ YIN RÂ

GEESTELIJKE
RELATIES

met een aanhangsel:

REGISTER
van de
in de boeken van het leerwerk
opgenomen
hoofdstukken

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern
© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2022
www.aurora-productions.com

Dit boek is uitgegeven onder auspiciën van de
Stichting Bô Yin Râ
www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Geistige Relationen,
in 1939 voor het eerst uitgegeven door
Kober'sche Verlagsbuchhandlung, Basel

Nederlandse vertaling door E. van Eeden 2004,
bewerkt door Q.A.J. Swagerman (Aurora Productions)
2^e druk 2022, herzien door Rob van der Hoeden

ISBN 978 9073007 192

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Wat er bedoeld wordt 7

Het thema 15

Het eerste hoofdstuk 21

Het andere hoofdstuk 57

Hoofdstuk III 77

Aanhangsel 93

BÔ YIN RÂ

is de geestelijke naam van de
auteur en kunstschilder
Joseph Anton Schneiderfranken

WAT ER BEDOELD

WORDT

Het gaat om de zuiver geestelijke relaties die enkel en alleen mij betreffen. Maar het in-voelend en inzicht bevorderend meebeleven in de ziel ligt tot op grote hoogte ook binnen het bereik van anderen. Om dit voor degenen die hiervoor geschikt zijn mogelijk te maken, moet ik nochtans deze op zich verborgen relaties – de reëel bestaande en in het bewustzijn gedragen ‘betrekkingen’ waarin ik te midden van het aardse tot al het eeuwige sta – bij hen die er rijp voor zijn om geestelijk te ‘ontwaken’ en voor wie alleen mijn woorden bestemd zijn, – steeds opnieuw onder de aandacht brengen en ze steeds opnieuw voor hen en voor komende generaties preciseren. Zeker is dit ook al op veel manieren in de geschriften van mijn geestelijk leerwerk gebeurd – soms alleen maar in bedekte termen, soms ook wat gezegd moest worden in zeer duide-

lijke bewoordingen tot uitdrukking brengend –, maar voor velen is dit allemaal, zoals ik telkens weer bemerk, in feite nog lang niet genoeg, en ook al lukt het hun met de nodige moeite hun vraaglust te beteugelen, waarvoor ik mijn erkentelijkheid betuig, dan is het toch duidelijk dat ze op elk woord letten dat ik in mijn dagen op aarde misschien nog over mijn relaties met het onvergankelijke zou kunnen meedelen.

Inderdaad geldt hun zorg geen overbodige dingen, want niets is overbodig wanneer de zoekende ziel nog in nood verkeert in haar streven om zichzelf vanuit de geest door het zekerste optreden als getuige te willen laten overtuigen! En waar kan men zekerder getuigenis vinden! –

Het gaat er evenwel níét om mij en mijn woorden te ‘geloven’ of iets wat ik onder woorden heb gebracht voor ‘waar’ te houden, alleen maar omdat de woorden van mij afkomstig zijn! Ook moet het voor mij om geestelijke redenen volkomen om het even blijven, of men

hetgeen mijn geestelijk leerwerk uitmaakt, geheel of gedeeltelijk voor een betrouwbare beschrijving van de geestelijke werkelijkheid houdt of voor een uitwas van mijn fantasie. Wie zich vergist, is stellig te beklagen en heeft bovendien zijn voorbarige en gemakkelijk te vermijden vergissing uitsluitend aan zichzelf te wijten! – Voor alles waarover ik mij ooit ten overstaan van de wereld heb uitgesproken, draag ik voor eeuwig verantwoording, maar ik kan onmogelijk ook elke vergissing en elke misvatting die steun in mijn woorden lijken te vinden, voor mijn rekening nemen, laat staan de zo ongegrond lichtvaardige mening dat mijn woorden alleen maar de overspannen ontboezemingen van een religieus gebonden lyricus zouden zijn.

Wanneer ik er hier – voor zover de niet geringe moeilijkheid dit in woorden uit te beelden het toelaat – nogmaals van getuig hoe het ten diepste is gesteld met mijn eigen relaties tot de oorsprong van mijn oer-eeuwig geestelijk wezen, waarvan mijn levenswerk op aarde – ja,

alleen al mijn bestaan – het objectief zekerste bewijs geeft, dan gebeurt dit ook om werkelijk niets verzuimd te hebben dat er nog toe zou kunnen bijdragen om de laatste schijngrond van alle verkeerde uitleg van mijn leerwerk weg te nemen.

Maar wezenlijk bepalend voor het neerschrijven van deze woorden waren voor mij de eerdergenoemde bereidheid en geschiktheid van degenen die voor het ontvangen van mijn leer werkelijk zijn uitverkoren: – om van zo nabij mogelijk te willen en te kunnen meebeleven wat de inhoud van mijn geestelijk eeuwig leven is, dat niet van het aardse lichaam afhankelijk is en niet door het sterven ervan kan worden aangetast.

Ik beschouw de titel van dit boek echter beslist niet als een zelfopgelegde dwang om over niets anders dan mijn eigen relaties binnen de structuur van de eeuwige geest te spreken en ik behoud mij dan ook uitdrukkelijk het recht voor zowel in de hoofdtekst als in het aanhangsel ook nog andere zaken ter sprake

te brengen die naar mijn mening, in verband met wat in de eerste plaats gezegd dient te worden, nadere toelichting behoeven. Mijn zorg gaat er immers niet naar uit om literaire eerezucht te bevredigen, maar: – om aardse medemenssen die er rijp voor zijn mee te delen wat ik alleen met hen kan delen, omdat ik het werkelijk en onbeperkt als een oneindigvoudig geheel bezit, dat nimmer door het verder te verspreiden als zodanig kan slinken of voor mij minder zou kunnen worden! – Van alles wat nu zo belangrijk is in de uiterlijke wereld der verschijnselen, zullen – veel eerder dan men zou vermoeden – alleen maar verhalen uit lang vervlogen tijden overblijven, terwijl terzelfder tijd de inhoud van mijn geschriften voor talloze zielen onvervreemdbaar gemeengoed zal zijn geworden: – eeuwige bevrijding uit dwaling en innerlijke nood! – Geen macht ter wereld is in staat aan deze loop der dingen ook maar het geringste te veranderen, – ook ikzelf zou het niet kunnen, al zou ik wat staat te gebeuren met alle krachten der eeuwigheid

andere wegen willen wijzen, – vooropgesteld
dat zo'n vernietigingswil in de geest ooit mo-
gelijk zou zijn. –

Bô Yin Râ Joseph Schneiderfranken

HET THEMA

De hoogste 'aanroeping'
in het innerlijkst zelfontmoeten

“Mijn Oerzijn! – Eeuwig Zijn van mijn Zijn! – Eeuwig in het diepste donker levende oer-oorsprong van het eeuwige geestelijk Licht! – Eeuwig in Uw polaire spanning volhardend! – Diepste wezensgrond van alle wereldkoude! – Eeuwige voeding van alle geestelijke gloed! – Doordring dit vergankelijke, dat hier Uw werktuig tot zelfuitbeelding is, zoals het steeds door U doordrongen moet worden! Wees zijn ijzige koelte! – Wees zijn brandende gloed! – Wees heilzaam donker voor al het overdadig helle licht! – Fluweelzacht omhulende nacht voor al het schelle van de dag!”

“Stralend Oerlicht! – Uit het ondoordringbaar duister van mijn Oerzijn gestadig tevoorschijn komend als myriaden middagzonnen te middernacht! – Licht voor alle eeuwige geest! – Onvergankelijk stralen van alles wat ziel is! – Doorstraal wat, door U bestemd, tot ontvangen van Licht in mijn aards bestaan is voorbereid! – Straal in mij, de aardse sterveling, uit Uw stralengloed!”

“Oer-enig Oerwoord – alleen Uzelf uitsprekend in alles wat in U uit Licht tot Woord wordt – uit de oerkracht van mijn Oerzijn opklinkend in mijn Oerlicht: – In alle geestelijke ‘Vaders’ de eeuwige ‘Vader’! – In alle uit de geest geboren ‘Zonen’ de eeuwige ‘Zoon’! – Oer-eeuwige ‘Godheid’ van alle goden! – In alle met mij in de geest verbonden broeders, ‘broeder’ in de geest! – Eeuwige ‘levende God’! – Alleen daar voor het aardse duidelijk waar Gij Uzelf vormt als ‘Woord’! – Voor U ‘Woord’ geworden: – spreek ik op aardse wijze Uzelf in mij uit, zoals Gij Uzelf uitspreekt in U! U,

als Oerwoord in mij gesproken 'Woord' uit het Licht van alle geestelijke zelfopenbaring!"

Deze inhoud in zich dragend, in deze inhoud levend, bidt het gevoel in mijn ziel zonder woorden dag na dag wat hier in woorden van een aardse taal is overgebracht, opdat de zoeker vervolgens in zijn ziel kan meebelevan wat hij vermag mee te beleven! In het ontzagwekkende alleenzijn in de eeuwige geest is zulk 'bidden' levensvoorwaarde voor het aards bestaan van de Stralende.

Het is moeilijk in woorden te vatten wat het zeggen wil: in het eeuwige alleen te zijn. Alleen, niet louter alleen 'met zichzelf', maar absoluut alleen: – Al-Een! – Daarin volstrekt alleen levend, zijnd, waar voordien alleen een aan de aarde gebonden wereld van voorstellingen was!

Alleenzijn in de hier bedoelde betekenis van geestelijk leven is slechts mogelijk in het al-

lerdiepste 'innerlijk zijn', want wat in het vergankelijke, aan de aarde gebonden bestaan alleenzijn wordt genoemd, is alleen maar afzondering zonder dat de duizendvoudige samenhangen van al het aardse in zijn uiterlijke verschijning worden opgeheven.

Het Al-Een-zijn in de eeuwige geest werpt echter een onoverkomelijke barrière op voor alles wat van 'buiten' wil binnentreden. Zelfs voor het hoogst ontwikkelde denken!

Bijna ondraaglijk is dit alleenzijn voor de aardse sterveling, want het is te rijk om in het aards bewustzijn te kunnen worden ingesloten!

Alles wat is en wat niet is – al het zijn en niet-zijn – ligt besloten in dit alleenzijn, dat alle veelheid en alles wat zijn en niet-zijn overstijgt, in zich verenigt!

Hier is de "armoede van geest", die zo rijk is, dat zij "het koninkrijk der hemelen" bezit! –